

πού και τῆς πίστεως αὐτῆς
λερώνουν Εὐαγγέλια.

Μαλλιαροσύνης ψυχικῆς κτυπάτε σαλιγκάρια,
πού τοὺς ἀγράντους πόδας λέν ἀβραμίστα ποδάρια,
κι' ἄλο στὴ βρόμα στρέφονται
οἱ νοῦδες οἱ μεγάλοι,
καὶ μὲ τὴ βρόμα τρέφονται
τὰ μαλλιαρὰ των κἀλλη.

Κτυπάτε τους, κτυπάτε τους,
κι' εἶδη ἔχει σκορπίες τους,
κι' ἄς πάρουν τώρα ποδι.

Κι' ἄς φάη τοῦτος καπελά,
κι' ἔκνεος κατακεφαλιὰ
τὰ μάλιστα δημόδη.

Τέτοια μιά φωνὴ φωνάζει: νὰ καὶ τοῦτου, νὰ ἔκεινου...
ὁ σπτός ὁ Πατριάρχης κρούει κἀδὼνα κινδύνου.
Καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σεβαστὸν ἀκούω μύστην
νὰ κραυγᾶ ῥησιμωθῆτε,
κκι' στὴν γλώσσακ καὶ τὴν πίστιν
ἀγγρυποὶ φρουροὶ ταχθῆτε.

Τέτοια μιά φωνὴ φωνάζει: σεις κρατεῖτε τας ἀκμίας
νῦν, ζεὶ καὶ ὅτ' ἴδ' αἰῶνα...
ἴτε πρὸς λαμπρὸν ἀγῶνα
καὶ παπάδες μὲ σημαίας.

Τὸν Εὐλόγιον κυτᾶζῶ σὲ διχθῶσις μέσα,
κι' ἢ τοῦ γένους κεραλή
ὅταν πρώτῃ μὰς καλῆ,
ἐθνικὸς ἀγὼν καὶ τοῦτος ὅπως καὶ τοῦ Παπα-Φλέσσακ.

Κατὰ τῶν ἱεροσὺλων ὁ καθεὶς ἄς προχωρῆ,
ὅπου θέλουν καὶ τὴν γλώσσα καὶ τὴν πίστι μαλλιαρῆ.
Ἦταν ἡ κουδέντα πρώτα κι' ἔγινε μὲς λέν κρηᾶς,
καὶ τὰ μαλλιαρὰ κεράζια
ἔχουν πάθει τέτοια χέλας,
πού τὰ κλέη των δοξάζουν λεμοναίαις Ἀποκρηᾶς.

Μέσα σ' ἄλα προχωροῦν,
καὶ πόν' Ὄμηρο βαρροῦν
ἐνα τίποτα μὰ νοῦλα.

Μάρς... κτυπάτε τους ξανά,
κι' εἶθε μὲ τὰ πιτινὰ
κλῶτοσά νὰ τοὺς δῶσ' ἡ μούλα.

Καὶ σὺ, φίλε Περικλέτε, σῆμα τώρα νὰ βαρῆξ...
νὰ σὲ τοῦτους, νὰ σ' ἔκεινους,
νὰ σὲ Φραγκολεθωντίνους,
πού τὴν ξάπλωσι σαλπίζουν μὲτς μαλάκας μαλλιαρῆς.

Κτύπα τῆς ἀπαγωμαίς των,
κτύπα καὶ τῆς κατωμαίς των,
κτύπα καὶ τῆς πλავγισμαίς των
κι' ἄλκις τῆς μαγαρισμαίς των.

Π. — Ὅα πάω μὲ τοὺς μαλλιαροὺς βρῆ Φασουλῆ κυνῶπα...
θυμῆσου καὶ τοῦ ντόμιου τὰ κοκκαλάκια... σῶπα.
Μὲ μαλλιαρῶν ποιήματα θὰ πέρτω νὰ κοιμημαὶ
καὶ τοῦ παλῆου μας ρωλογοῦ τὸν κούκο θὰ θυμάμαι.

Κι' ἐγὼ μ' αὐτοὺς θὰ συζητῶ γιὰ γλωσσικαὶς ἀνάγκαις,
γιὰ φαντασμάς μαγνάδικα,
καὶ γιὰ μωαλῶν ριμάδια,
καὶ τοῦ παλῆου μας Ρωλογοῦ δὲν θὰ ξεχνῶ τοὺς μάγκας.

Τὰς κεφαλάς σας κλίνατε, κάτω, μωρῆ, τῆς κούτρας σας,
καὶ μὲ τὰ θρῆ ξεράδια σας βαρῆστε τῆς μούτρας σας,
καὶ μνήσθητ' ἤμω. Κύριε, τώρα σ' αὐτὰ ξεμωράμακα,
θυμῆσου μας, ἀρέντη μας, ὄντας ἐρῆς ὅτ' αὐτάμακα.

Ἄς γίνη δειπνος μυστικὸς ἢ μυστικὸ τσομπουσι,
κάνετε σ' Εὐαγγέλια καὶ σὲ Γραφικῆς γιομορῆσι,
κι' ἀρχίνα πρωτοβάρεμμα, μαλλιαροσυτρομά,
κι' ὀρθὴ Σοφία ψάλλετε... σοῦζα, μωρῆ Σοφιά.

Τέτοια, Φασουλῆ, θὰ λέω θέματ' ἄρρητα γραμμένα
καὶ κουκὰ μαγερεμένα.

Κι' ἄς πετάξη κατὰ γῆς ἐνας κι' ἄλλος τενεκὲς
ἄλα τὰ συντακτικὰ κι' ἄλκις τῆς γραμματικαίς,
νὰ μὴ ρεῖθ πλὴ κανένα νὰ μαθιάνη γράμμακα
καὶ νὰ χάνη τὸ μωαλό του μὲ τὰρχαία πρῆμμακα.

Καθεμὰ σπουδῆ νὰ λείψη, νάσαι σ' ἄλα ρεμπελῶ,
νὰ μὴν ἔχωμε βιβλία
καὶ δασκάλους καὶ Σχολεῖα,
μόνο τῆς μαλλιαροσύνης τὸ περίφημο Σχολεῖο,
πού χωρὶς κανένα κόπο βγαίνει γλωσσικὸς Σωτήρας
καὶ ξερετρί καὶ φωστήρας.

Τούτο μόνον λατρευτό
τακτικὰ νὰ λειτουρῆ,
νὰ σπουδάζουνε σ' αὐτὸ
καὶ Παιδείας Ἰπουργοί.

Καὶ νὰ βράξη συγγραμμάδες,
τοῦ κυρ Γλῆνη μαθητάδες,
τοῦ κυρ Γλῆνη μαθητοῦδια,
πού μὰς φέρνουν ξερατάδες,
πού μὰς φέρνουν ξερατοῦδια.

Θὰ κάνω μιά γλώσσα καθὼς ἐγὼ τὴν θέλω,
κουτροσκαπῆ, μὲ βλαῖμη, θὰ βγάλω τὸ καπέλο,
κοπροβουσι θὰ λέω τὴν καθεμὰ λαπάρα,
κι' ἐκείνη τὴν Ἠλέκτρα θὰ λέω Κεχρημπαρά.

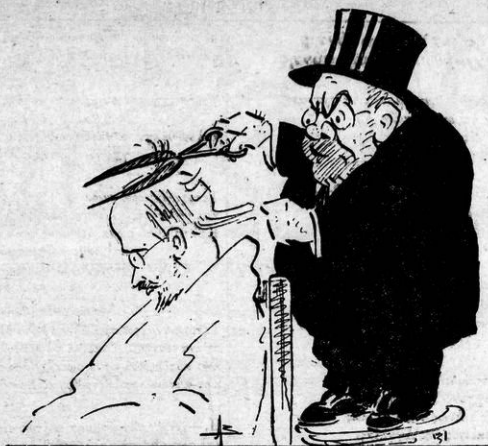
Θὰ φρειάζω κἄτι λέξεις σ' αὐτὴ τὴν γλωσσόφωρα,
πού καθεμὰ νὰ χάσκη βλακεία μὲ πατέντα,
καὶ τὸν Παλαιολόγο τὸν Κονεταντῖνο τώρα
'ὄσο πετσομα θὰ τὸν λέω Ἡῶτο Παλροκουθέντα.

Μονάχα μὲς ὅτων μαλλιαρῶν τὰθάνατα Σχολεῖα
θὰ μάθω καὶ πολιτισμὸ καὶ γλῶσσ' ἀληθινή,
θὰ λέω καὶ ραχοσκονιο τῆ ραχοκοκκαλιὰ,
καὶ θὰ φωνάζω: δέστε με μὲ κεραβου σκοινί.

Συλλογιστήριον γλωσσωσώτηριον.

Φ. — Μεγάλῃ διαδῆλωσις, ζαρώνουν μαλλιαροί,
κι' ἔνας γλωσσάρχης φοβερός μὲς ἀπὸ τὸ Παρὶ
σκουζῆ ὅτ' αὐτὰ μαθητοῦδια τοικυτῶπατε, πολεμάροιο...
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη γαλασμοῦ... κτυποῦνε τὸν γλωσσάρχη.

Διαδῆλωσις μεγάλῃ γιὰ τὸ γλωσσόλογιον,
μὲ κι' ἐγὼ πηγαινῶ μ' ἄλους καὶ μὲ τὸν Εὐλόγιον.

Διαδήλωσις μεγάλη με σημαίας προχωρεί...
 Η.— 'Ο γλωσσάρχης δ κύρ Γιάννης τί νά λέρ'σ'το Παρί;

Φ.— 'Αλήθεα τί νά κάνη...
 ώχ! σφοδρέλγα του...
 κατά τόν μαστρο-Γιάννη
 κ'ι τὰ κοπέλια του.

Διαδήλωσις τρανή,
 λαθηψ, θύελλα, ροπή.

Πάνε'σ'του Πρωθυπουργού Βενιζέλου τὸ κονάκι,
 πλήν ἐκεῖνος οὐκ αὖρει καὶ δὲν θναίνει νά μιλήσῃ,
 λέγο, Περικλῆζ'ητοῦν κ'ι ἀπὸ τὸν Μαρκαντωνάκη,
 μὲ καὶ τοῦτος δὲν μπορεῖ τέτοιο ζήτημα νά λύσῃ.

Λόγους ἀπαῖτω κ'ι ἐγὼ γιὰ τὴν γλῶσσα, ρεμπτεσκέρη...
 ἔβγα, γίγα κ'ι πυγμή, ξεφανίζου' στὸν Λευτέρη.

Πλὴν ὁ γίγας δὲν μιλεῖ
 κ'ι ἀπ' αὐτὰ δὲν χαμπαρίζει,
 κ'ι θυμολοῦνε πολλοὶ
 κ'ι τοῦ λέν πως μαλλιαρίζει.

Μὰ φωνάζου κ'ι καμπόσοι
 πως σὲ τούτους τοὺς κ'αρους
 ἤλθε μόνον ν'ἀνορθώσῃ
 ἔσπεμένους μαλλιαρους.

Διαδήλωσις τρανή δρέμαται, βροντῆ, σφύριζε,
 στράφος, Περικλῆζ, κ'ι ἐγὼ τὸν γλωσσαριεμίμυλο,
 μὲ κ'ι ὁ κύρ Ἀλεξανδρῆς βεβαῖουδ πως μαλλιαρίζει
 κ'ι εἶναι σ' ἕνα μαλλιαρῶν ἐπιστήμων Ὀμιλο,
 πῦχει κ'ι Σκολεζὸ σ'τὸ Βῆλο μὲ δασκάλους μαλλιαρους,
 ποῦ θὰ θγάλου κ'ι ἄλλους νέους γλωσσακάμπτες λιγυρους.

Κ'ι ἐγὼ, φίλε μου τσουλῆ,
 γλωσσαμάχος τοῦ καιροῦ
 ξεροζῶνα τὰ μαλλιά
 κάθε σαχλομαλλιάρου.

Κ'ι μαλλόνου
 κ'ι μαλλῶνα,
 φασκαλόνου,
 φασκαλόνω.

Καί'σ'το πλήθος προχωρῶ
 κ'ι ἔποζον βόσκω μαλλιάρου,
 τοῦ φωνάζωϊφτοῦ σου, ρέ...
 πόσα πέρνετε, μαλλιάρε;

Ξαφνικὸ
 κ'ι φασαρία,
 πεζικὸ,
 καββαλαρία.

Ἐπιστράτευσις καὶ πάλι
 γιὰ τὸ γλωσσικὸ μεγάλην.
 Μέσα κ'ι ἔξω τῆς Βουλῆς
 χωροφύλακες παντοῦ,
 κ'ι ἔπρεπ' ἐπὶ κεφαλῆς
 νάβ'αν τὸν ἔντονο.

Λόγιας, μοῦτ' ἄγγιμεμένα,
 οὐρίον τὸ σάφους πλεῖ,
 μὲ δὲν ἄριναν κανένα
 νάμπη μέσα'σ'τὴ Διπλή.

Μήτε μοῦτρα κουρεμμένων, μήτε μοῦτρα μαλλιαρῶν,
 κ'ι ἄρχισε γλωσσαλογία κεκλισμένων τῶν θυρῶν,
 κ'ι ἔλεγαν σ'τὸν Βενιζέλοϊκάνε μας αὐτὴ τὴ χάρι,
 κ'ι ἀπὸ γλωσσασφοδρέλικις λύτρωσις μας, λυτρωσιάρη.

Κύριε τῶν Δυνάμεων τοῦ κράτους τοῦ κλεινοῦ,
 κ'ι μεθ' ἡμῶν γενου.

Ἄφέντη τῆς παλληκαριῆς, εἶδ'ομαζὶ μας εἶλα,
 πρὶν κ'ι γιὰ τὴν Ἀνθρώπις τροχῆζωμε κορδέλα.

Καθένας κάνει σήμερα τὴν γλῶσσα του σπαθί,
 κ'ι τώρα μὲ τὸ Σύνταγμα θὰ περιφρουρηθῇ
 κ'ι ἐκεῖν' ἡ γλῶσσα τῶν Γρακῶν, τῶν ἱερῶν βιβλίων,
 κ'ι τῶν Εὐαγγελίων.

Θὰ στέκουν ἄγρυπνοι φρουροὶ πανάγια ταμῆνα,
 κ'ι ὅτε κανένας τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ καταρτυαίνῃ
 κ'ι τὰς μεγάλας κ'ι σεπτὰς τοῦ γένους ὑποθήκας,
 ποῦ τὴν φυλὴν ἐλάμπρυναν μὲ τροπαιοχούους νίκας.